

C/2024/5771

7.10.2024

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 29 lipca 2024 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Belgia) – XXX / État belge, zastępowany przez Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration

(Sprawa C-14/23 ⁽¹⁾, Perle ⁽²⁾)

(Odesłanie prejudycjalne – Polityka migracyjna – Dyrektywa (UE) 2016/801 – Warunki wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu odbycia studiów – Artykuł 20 ust. 2 lit. f) – Wniosek o przyjęcie na terytorium państwa członkowskiego w celu odbycia studiów – Inne cele – Odmowa wydania wizy – Powody odrzucenia wniosku – Brak transpozycji – Zasada ogólna zakazu praktyk stanowiących nadużycie – Artykuł 34 ust. 5 – Autonomia proceduralna państw członkowskich – Prawo podstawowe do skutecznego środka prawnego przed sądem – Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej)

(C/2024/5771)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona inicjująca postępowanie przed sądem odsyłającym: XXX

Druga strona postępowania: État belge, zastępowany przez Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration

Sentencja

1) Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze au pair, w szczególności z uwzględnieniem jej art. 3 pkt 3,

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoi ona na przeszkodzie temu, aby państwo członkowskie, mimo że nie dokonało transpozycji art. 20 ust. 2 lit. f) tej dyrektywy, odrzuciło – w wyniku zastosowania zasady ogólnej prawa Unii zakazującej praktyk stanowiących nadużycie – wniosek o przyjęcie na swoje terytorium w celu odbycia studiów z tego powodu, że obywatel państwa trzeciego złożył ten wniosek, nie mając rzeczywistego zamiaru odbycia studiów na terytorium tego państwa członkowskiego.

2) Artykuł 34 ust. 5 dyrektywy 2016/801 w świetle art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoi on na przeszkodzie temu, by środek odwoławczy od wydanej przez właściwe organy decyzji o odrzuceniu wniosku o przyjęcie na terytorium państwa członkowskiego w celu odbywania studiów polegał wyłącznie na wniesieniu skargi o stwierdzenie nieważności, z zastrzeżeniem, że sąd rozpoznający tę skargę nie jest uprawniony do zastąpienia w razie potrzeby oceny właściwych organów swoją oceną lub do wydania nowej decyzji, o ile warunki, na jakich można skorzystać z tej skargi i w jakich w danym wypadku zostanie wykonany wyrok wydany w jej wyniku, będą pozwalały na wydanie nowej decyzji w krótkim terminie, w zgodzie z oceną zawartą w wyroku stwierdzającym nieważność, tak aby zachowujący się z wystarczającą starannością obywatel państwa trzeciego mógł korzystać z pełnej skuteczności praw, które wywodzi on z dyrektywy 2016/801.

⁽¹⁾ Dz.U. C 134 z 17.4.2023.

⁽²⁾ Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa. Nie odpowiada ona rzeczywistej nazwie ani rzeczywistemu nazwisku żadnej ze stron postępowania.